

Somlyó György

A Múzsák csókjai – mint Isten útjai – kiszámíthatatlanok

P. J.-nek

A költő – mondják – akkor ír verset ha a Múzsák homlokán
csókolja
vagy akkor – mondom én – ha azt várja hogy a Múzsák hom-
lokán fogja csókolni
vagy akkor ha semmi reménye sincs arra hogy a Múzsák hom-
lokán (vagy akárhol) megcsókolja
illetve akkor ha azt reméli hogy éppen e verse fogja a
Múzsát rábírní arra hogy (valahol) mégis megcsókolja
vagyis azt lehet mondani hogy a múzsacsók és a költemény
reciprok értékek
felcserélhetők és kölcsönösek egymással s bár ennek a köl-
csönösségnek mértéke mennyisége és minősége módfelett
változó a műveletek éppoly véges/végtelen téridejében
megy végbe mint a világegyetem minden eseménye
csak világegyetem kell hozzá és téridő és – talán-talán –
Isten
a Múzsák csókja?
vagy múlt idejű (a költeményhez képest)
vagy jövő idejű (” ”)
vagy semmilyen valós idő nem rendelhető hozzá vagy ok
vagy okozat vagy az okozat okozata
vagy két egymás számára megközelíthetetlen rendszer
mindez lényegtelen
a lényeg csak az hogy Múzsák – *legyen*